

Комочкін Я. І.
НТУ «ХП»

ЖИТЕЛІ СІЛ ГРИШІВКА ТА ІВАНО-СЛИНЬКІВКА В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ

Тези доповіді базуються на спогадах жителів сіл Гришівка та Івано-Слиньківка, які брали участь у Другій світовій війні. На початку Другої світової війни на території нашого району була організована оборона: створене ополчення, рили протитанкові окопи, евакуювали в тил країни населення та худобу. З перших днів війни всі чоловіки призовного віку пішли в ряди Ря-

дянської армії. Серед них особливо відзначилися односельчани: підполковник Шалдуга Степан, майор Олійник Олексій, полковник авіації Бровко Олексій, капітан Чорний Олександр, лейтенант Шалдуга Микола, військовий ветлікар Шалдуга Григорій. Всього до лав Радянської армії було призвано 87 наших односельців.

Становище жителів села в часи окупації було нестерпним. Окупанти розстріляли сім'ї партизанів та комуністів: Савченка М., Яцини М., Розсипала М, Колісника І., Лемішка І. Загалом протягом 1941-1943 років загинуло 42 мирних жителя сіл Гришівка та Івано-Слиньківка. На примусові роботи в Німеччину було відправлено 30 чоловік.

Партизани здійснювали системну диверсійну роботу, чим завдавали значної шкоди німецьким військам. У ніч на 18 грудня 1941 року вони знищили гітлерівський продовольчий склад, базу з бензином. Особливу активність партизани виявили на початку 1942 року, під час наступу частин Червоної армії. Бойові вилазки партизани проводили по селах Гришівка, Германівка, Гаркушине, Максимівка. Німці жорстоко розправлялися з ними. В березні 1942 року вони схопили пораненого партизана-розвідника Гришу Перця в селі Тарасівка. 10 березня 1942 року фашисти розстріляли 13-річного хлопчика.

7 жовтня 1943 року німці оточили спостережний пункт нашого земляка, старшого лейтенанта М. Вовка. В критичний момент він визвав на себе вогонь гармат і цим забезпечив форсування стрілецьким дивізіям річки Дніпро. За цей подвиг 17 жовтня 1943 року гвардії старшому лейтенанту М. П. Вовку присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Довгий час після війни він листувався з нашою Гришівською школою.

Особливу увагу слід звернути на долю безпосереднього учасника бойових дій, з яким авторові пощастило поспілкуватися – про О. О Гавриша. Це незвичайна людина, за плечима якої нелегке життя: сирітське дитинство, війна, на яку потрапив у 16 років і яку пройшов до кінця. Після війни працював у рідному колгоспі. Був Героєм Соціалістичної Праці, має почесну грамоту Президії ВР УРСР. У 1969 р. був делегатом III Всесоюзного з'їзду колгоспників, у 1976-му – XXV з'їзду КПРС та 18-ої Всесоюзної партконференції, лауреат премії радянських профспілок ім. Марка Озерного. Таким чином, автор здійснив спробу проаналізувати вплив війни на долю односельчан, на

прикладі окремих земляків показав героїзм нашого народу не лише в воєнні часи, а й після війни.